

ležiti tega nam res potrebnega društva, naj se oglasi pismeno ali ustno pri društvenem odboru. Čeravno je društvo to še celo mlado,* vendar je že znano tudi drugej; priča tega je, da je dobilo povabilo dunajskega štenografičnega društva, naj se tudi ono udeleži prošnje, ki se položi pred državni zbor, da se vpelje štenografija kakor obligaten nauk v gimnazije in realke. Kakor slišimo, se bo pridružilo tej prošnji.

— „Naprej“ je konec preteklega mesca izhajati nehal. Vsacega je osupnila ta novica toliko bolj, ker je prišla neprevidoma. Niso nam razun tega, da so časi zelo zelo nemili vredovanju časnikov, znane posebne okoljščine, ki so g. Vilharja napotile, da je „Naprej-u“ iznenada veleva stoj! To pa gotovo vemo, da je nesreča za nas Slovence, ako izgubimo časnik, kateri — če tudi nasnov njegov ni bil po vsem primeren političnemu časniku — je pošteno branil svetinje naroda našega in je, pisan od gosp. Levstika, bil v jeziku res izgleden list. „Novice“ pa še posebno obžaljujejo prestanek njegov — morebiti vendar le začasni? — ker kolikor več ram nosi breme vzajemno, toliko laže nosi vsaka. Gosp. Vilhar je oklical prestanek svojega lista tako-le:

„Današnji list je zadnji „Naprejev“ list. Važne in grenke vzroke te dogodbe zagrebljem v svoje srce. Veliko hvalo izrekam zvestim podpornikom, in jemljem slovó rekoč: „živimo za narod, izobražujmo se, okrepčujmo se, zložimo se v korist svoji domovini in vsemu cesarstvu! Večni Bog je pravičen; on meri pote narodom, in tudi nas vidi. Ako tudi nas je malo, pa vendar čutimo, da smo enega debla, ene krvi: Tedaj: Bog z nami!“ — Dalje naznanja sledeče:

„Wanderer“ piše, da je najviši sodni dvor ustregel viši pritožbi ljubljanskega državnega pravdnštva v „Naprejevi“ tiskarni tožbi zarad sestavka: „misli o mednarodnih mejah“, in da tedaj bode zoper vrednika tega lista in voditelja Egerjeve tiskarnice g. Antona Kleina končna razprava zarad hudodelstva kaljenega javnega mirú po §. 65 a) kazenskega zakona, kakor je bilo razsodilo ljubljansko deželno sodstvo. Vredništvo pa tega sklepa ni še uradno v roke dobilo. — Tudi se je že začela v drugi tiskarni tožbi našega lista prva preiskava zarad sestavka: „kaj se nekterim zdí ravnopravnost“ zoper vrednika in pomočnika F. Levstika zarad prestopka žaljene časti po §§. 488, 491 in 492.

— 1. dan t. m. se je velika delavnica za mašine in drugo orodje, ki se potrebuje na železnih cestah, iz Ljubljane preselila v Marburg; le nekaj malega je ostalo tu. Tudi velika gostivnica bo nehala na kolidvoru ljubljanskem, ker po novem redu vozovi tržaško-dunajske železnice ne bojo več ostajali za kosilo in večerjo v Ljubljani, ampak pri Zidanem mostu.

— Da se po dogovoru avstrijske vlade s turško v red spravi zanemarjeni stan veterinarstva (živinozdravstva) na Turškem, gresta v Bosno in Hercegovino iz Kranjskega g. dr. Mally, zdaj c. k. okrajni zdravnik v Ljubljani, in gosp. Thalmeiner, bivši c. k. deželni živinozdravnik v Zagrebu; eden se podá v Sarajevo, drugi v Mostar.

— Ko je nehala zdravniška šola v Ljubljani, je bilo osnovano 12 zavodov (štipendij) za kranjske učence kirurgije, da so se je šli v Gradec ali kam drugam učiti. Ker pa sedanji čas terja po vsem popolnega zdravnika,

to je, doktorja medicine in kirurgije, slišimo z veseljem, da omenjenih 12 štipendij za kirurge se je prestvarilo v 6 štipendij za medicinarje.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Državni zbor je posvetovanje o dohodkih in stroških državnih za prihodnje leto 1864, v katerem se bojo pretresali prihodnji davki, odlagal do 5. t. m., pričakovaje 26 poslancev iz Erdeljskega. Gospod državni minister je v imenu cesarjevem v pondeljek obžalevaje oznanil, da pričakovani poslanci še ne pridejo brž, da pa je upanje, da pridejo pozneje; Njih Velič. pooblastuje tedaj zopet ožji državni zbor, da prevzame pravico „vesoljnega zbora“ in se loti svoje naloge. — Cesarski razpis od 27. sept. zahteva od erdeljskega deželnega zbora, naj voli poslance v dunajski državni zbor; drugi razpis od ravno tistega dneva pa mu povrača postavo zastran ravnopravnosti rumunskega naroda, naj jo prenaredi po pravilih vladnih. — Praznovanje 500letnice, kar je Tirolsko združeno z Avstrijo, so počastili Njih Veličanstvo cesar s svojim prihodom v Inspruk 28. sept. Slovesnosti strelcev so bile velike. — 6. list časnika „Ost und West“ naznanja, da bode izhajal še v prihodnje, za prvi čas sicer le dvakrat vsaki mesec. Al oglasilo se je več novih naročnikov in od mnogih strani želijo rodoljubi, naj ne neha slovanskim Avstrijanom posvečeni edini list. Vse to daje vredništvu upanje, da stopi „Ost und West“ kmali na trdnjše noge. Že v prihodnjem listu bo drugače osnovan. Donašal bo „politični razgled po svetu“ s posebnim ozirom na zadeve jugoslavenske; jemal bo tudi pod naslovom „malih korespondencij“ iz mnogih avstrijskih slovanskih dežel dopise o narodnih in materialnih rečeh itd. Prihodnji list prinese važen zgodovinski sestavek „o umetnosti in slovstvu Jugoslovancov“, ki ga je spisal slavnoznan pisatelj jugoslovanski. Naj se tedaj podvzajajo z naročilom, ki se še niso naročili, da se nam ohrani potrební list; četrtletna cena po pošti mu je 2 gold. 60 kr. — „Pozor“ toži, da je roparjev po Slavonii toliko, da skor na nobeni veliki cesti ni človek ponoči varen. „Ne le, da se imamo boriti — pravi pismo iz Oseka — z materialnimi in političnimi nadlogami, nas napadajo zdaj še tolovaji“. — Poslanci meksikanski, ki so prišli svetlemu nadvojvodu Ferdinandu Maksu ponujat krono novega meksikanskega cesarstva, so bili 3. t. m. v Miramari poleg Trsta pri gosp. nadvojvodu; obljubil jim je, da hoče biti cesar Meksikancem, ako ga izvoli ves narod, in se ustanovijo poroštva, da cesarstvo ostane na trdnih nogah. Po takem ta reč ne bo še kmali gotova. — Kar se tiče velikih političnih homatij, ktere gugajo zdaj svet, so sicer pretekli teden napisali časnikarji toliko papirja, da je čuda, — pa mlatili so le prazno slamo: ne ene gotove drobtinice ni vmes. Vkljub vsemu kriku stojé poljske zadeve tako, kakor so stale, ko je ruski minister odgovoril vladam, da se, kakor nobena druga vlada, tako tudi ruska v svoji državi ne dá siliti v ničesa. Žalibog le, da slovanski narodi med sabo prelivajo toliko krvi, kar bi se gotovo ne bilo zgodilo, ako bi ne bili Poljaki zapeljani bili od tiste strani, ki jim je obetala zlate gore, pa djansko jim ni še pomogla nikoli.

Loterijne srečke:

V Gradcu } 3. oktobra 1863: 54. 56. 14. 70. 28.
na Dunaji } 53. 8. 60. 89. 7.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji bo 14. okt. 1863.

*) Dobro srečo, mlado društvo! Ne zabi pa, da si se ustanovilo na slovenski zemlji! Ako Nemu koristi štenografija, gotovo treba tudi Slovencu. Dokaz temu: deželni zbori. Toraj se nadjamo, da ne prezreš tudi slovenske štenografije, o kateri ni dvombe, da mora biti. Vred.